

Večerka

Brontosauři

1. Dřív, než půjdeš večer, má milá, spát,
vzpomeň na to, že jsem a že mám tě rád
a že písnička, co si tu zpívám, tobě patří,
je z lásky a na dobrou noc.
2. Aby, až usneš, s tebou jsem chvíličku byl,
když už skutečnej svět nás dva rozdělil,
aspoň ve spánku ruku tvou do dlaní vezmu,
budu hladit ji, tisknout a hřát.
3. Svět je podivně hnutej, láska na něj ví, jak,
stačí naplno milovat a žít, je to tak,
v tu ránu nevidíš, neslyšíš, rád máš jen, rád,
všechno stranou jde, nebo to zůstane stát.
- 4.=1.
5. Věčný kompromis mezi tím, zda s tebou být,
nebo dělat to, co člověk by měl, když chce žít,
žádná povinnost není tak důležitá,
abych kvůli ní kazil si svět.
- 6.=1.
- 7.=1.
- 8.=1.